

Bijbelcommentaar op Prediker; blz. 214-217

Bijbelcommentaar

door E.G.White

Page 1164-1165; blz. 214

Prediker

De Trieste Autobiografie van Salomo. – Het boek Prediker is door Salomo geschreven toen hij bejaard was, nadat hij ten volle had begrepen dat alle genietingen die de wereld kan bieden, leeg en onbevredigend zijn. Daarin laat hij zien hoe onmogelijk het is dat de ijdelheden van de wereld het verlangen van het hart kunnen bevredigen. Zijn conclusie is, dat het wijsheid is om dankbaar de goede gaven van God te genieten en het goede te doen, want eens zullen al onze werken verschijnen voor het gericht.

De autobiografie van Salomo is triest. Hij vertelt ons het verhaal van zijn zoeken naar geluk. Hij hield zich met intellectuele aangelegenheden bezig; hij bevredigde zijn liefde voor genot; hij volvoerde zijn zakenbelangen. Hij was omringd door de boeiende pracht van eht hofleven. Alles wat de menselijke natuur kon wensen stond hem ter beschikking; toch somt hij zijn ervaring op in de trieste woorden: Prediker 1:14 – 2:11 aangehaald (HR juni 1878)

Hoofdstuk 1

Vers 13,14 **Kennis Zonder God is Dwaasheid.** – Salomo bezat grote kennis; maar zijn wijsheid was dwaasheid, want hij wist niet hoe zich staande te houden in morele onafhankelijkheid, vrij van zonde, in de kracht van een karakter dat naar Gods gelijkenis was gevormd. Salomo heeft ons de resultaten van zijn onderzoek, zijn inspannende pogingen, zijn aanhoudend zoeken meegedeeld. Hij noemt zijn wijsheid volkomen ijdelheid (R&H 5 april 1906).

Vers 13-18 Zie EGW over Genesis 3:6

Vers 14 (Hoofdstuk 10:16-19; 1 Koningen 10:18-23; 2 Kronieken 9:17-22).

"Alles is IJdelheid." – Salomo zat op een ivoren troon, met treden van zuiver goud, geflankeerd door zes gouden leeuwen. Zijn ogen rustten op de prachtig gekweekte tuinen voor hem. Deze tuinen boden lieflijke beelden, zó ingedeeld dat ze, voor zover dat mogelijk was, geleken op de hof van Eden. Een keur van bomen en struiken, alle mogelijke bloemen waren uit alle landen hierheen gebracht om ze te verfraaien. Vogels in verschillende prachtige verenkleed vlogen van boom tot boom en vulden de lucht met lieflijke muziek. Jonge verzorgers, prachtig gekleed en versierd, letten op om zijn minste wens te gehoorzamen. Tonelen van braspertijen, muziek, sport en spel werden om hem te verstrooien ten koste van enorme geldsommen verzorgd.

Maar dit alles maakte de koning niet gelukkig. Hij zat op zijn prachtige troon, terwijl zijn gefronst voorhoofd duister was door wanhoop. Losbandigheid had haar indruk achtergelaten op

Page 1165; blz. 215

zijn eens zo schoon en verstandig gelaat. Hij was op treurige wijze heel verschillend van de jonge Salomo. Zijn voorhoofd was gerimpeld door zorgen en onvoldaanheid, en hij droeg in elke trek de onmiskenbare bewijzen van zinnelijke toegeeflijkheid.

Bijbelcommentaar op Prediker; blz. 214-217

Zijn lippen konden zich elk moment openen om verwijten over de minste afwijking van zijn wensen.

Zijn verwoeste zenuwen en vermagerd lichaam toonden de gevolgen van het schenden van de wetten der natuur. Hij erkende dat zijn leven verknoeid was en een jacht zonder succes naar geluk was geweest. Hij uitte de trieste klacht: *"Alles is ijdelheid en kwelling des geestes."* (Prediker 10:16-19 aangehaald).

Voor de Hebreëen was het gebruikelijk om tweemaal per dag te eten. Hun voornaamste maal was niet ver na het midden van de dag. Maar de weelderige gebruiken van de heidenen hadden hun indruk achtergelaten op het volk en de koning en zijn edelen waren gewoon hun feestelijkheden uit te strekken tot diep in de nacht. Als anderzijds het begin van de dag werd besteed aan feestvieren en wijn drinken, waren de beambten en gezagsdragers van het koninkrijk totaal onbekwaam voor hun ernstige taken.

Salomo was zich bewust van het kwaad dat voortkwam uit het toegeven aan een verdorven eetlust, maar hij scheen machteloos om de vereiste hervorming tot stand te brengen. Hij was zich bewust dat lichamelijke kracht, kalme zenuwen en een gezonde moraal alleen door matigheid te verkrijgen zijn. Hij wist dat gulzigheid tot dronkenschap leidt en dat onmatigheid in welke graad ook, iemand onbekwaam maakt voor iedere vertrouwenspositie. Vreetpartijen en voedsel, opgenomen in de maag op daartoe ongeschikte tijden laten een invloed achter op elke zenuw van het gestel; ook de geest wordt ten zeerste beïnvloed door hetgeen wij eten en drinken.

Het leven van Salomo biedt een les vol waarschuwingen, niet alleen voor de jongeren, maar ook voor mensen op rijpere leeftijd. Wij zijn geneigd te zien naar mannen met ervaring, denkend dat zij veilig zijn tegen de verleidingen van zondige genoegens. Maar toch zien we vaak dat zij, die in hun jonge jaren een voorbeeld zijn geweest, worden meegesleept door het boeiende van de zonde en dat ze hun door God gegeven mannelijkheid opofferen aan het bevredigen van het eigen-ik. Gedurende een tijd weifelen ze tussen het gehoorzamen van hun beginselen en hun neiging om een verboden weg te volgen; maar de stroom van het kwaad blijkt tenslotte te krachtig voor hun goede voornemens, zoals dat het geval was met de eens zo verstandige en rechtvaardige koning Salomo....

Geliefde lezer, terwijl u in verbeelding op de helling van de Moria staat en over de Kidronvallei kijkt naar die verwoeste heidense tempels, neem dan de les van de berouwvolle koning ter harte en wees verstandig. Stel uw vertrouwen op God. Keer u resoluut af van de verleiding. Ondeugd is te kostbaar om aan

Page 1166; blz. 216

toe te geven. De gevolgen ervan zijn vreselijk voor het gestel van degenen die er niet terstond door worden vernietigd. Een duizelig hoofd, verlies van kracht, geheugenverlies, verstoring van het verstand, van hart en longen volgen maar al te spoedig op overtredingen van de wetten van gezondheid en moraal (HR juni 1878).

Hoofdstuk 8

Vers 11 Gods Lankmoedigheid Leidt Sommigen tot Zorgeloosheid. – In Zijn handelwijze met het mensdom heeft God lang geduld met de onboetvaardigen. Hij gebruikt de door Hem daartoe aangewezen middelen om mensen op te roepen tot trouw, en Hij biedt hun Zijn volledige vergiffenis als ze zich willen bekeren. Maar

Bijbelcommentaar op Prediker; blz. 214-217

omdat God lankmoedig is, maken de mensen misbruik van Zijn barmhartigheid. "Omdat het vonnis over de boze daad niet aanstonds voltrokken wordt, daarom is het hart der mensenkinderen in hen begerig om kwaad te doen." Het geduld en de lankmoedigheid van God, die het hart zouden moeten verzachten en onderwerpen, hebben een heel verschillende invloed op hen die zorgeloos en zondig zijn. Het brengt hen ertoe alle beperkingen af te werpen en sterkt hen in hun weerstand. Ze denken, dat de God, die zo lang geduld met hen heeft gehad, geen acht zal slaan op hun verdorvenheid. Als wij leefden in een bedeling waarin onmiddellijk vergelding kwam, zouden zonden tegen God niet zo vaak voorkomen. Maar al wordt de straf uitgesteld, deze is daarom niet minder zeker. Ook aan Gods verdraagzaamheid zijn grenzen. De grens van Zijn lankmoedigheid kan bereikt zijn, en dan zal Hij zeker straffen. En als Hij het geval van de aanmatigende zondaar onder handen neemt, zal Hij niet rusten eer Hij de zaak volledig heeft afgehandeld.

Heel weinigen beseffen de zondigheid van de zonde; ze stellen zich gerust met de gedachte, dat God te goed is om de zondaar te straffen. Maar de gevallen van Mirjam, Aäron, David en vele anderen laten zien, dat het niet veilig is om in daden, woorden, of zelfs gedachten tegen God te zondigen. God is een Wezen van oneindige liefde en medeleven, maar tevens zegt Hij van Zichzelf dat Hij *"een verterend vuur, en een nijverig God is"* (R&H 14 aug. 1900).

(Mattheüs 26:36-46; Openbaring 15:3). **Elke Overtreding Wordt**

Opgetekend voor de Afrekening. – De dood van Christus moest het overtuigende, eeuwig blijvende argument zijn dat Gods wet even onveranderlijk is als Zijn troon. De zielsangst in de hof van Gethsémané, de belediging, de bespottig en de smaad, opgehoopt op Gods geliefde zoon, de verschrikkingen en de oneer van de kruisiging bieden een voldoende en roerende demonstratie van het feit dat Gods gerechtigheid het werk grondig doet bij het be-

Page 1166; blz. 217

straffen. Het feit dat Zijn eigen Zoon, de Borg voor de mens, niet gespaard werd, is een argument dat tot in de eeuwigheid ten aanschouwen van het ganse heelal aan zondaar en aan heilige wordt voorgehouden om te getuigen, dat Hij de overtreder van Zijn wet niet zal verontschuldigen. Elke overtreding van de wet van God, hoe gering ook, wordt opgetekend, en als het zwaard der gerechtigheid ter hand wordt genomen, zal het zijn werk doen voor onboetvaardige overtreders, dat gedaan werd voor de Goddelijke Lijder. Het recht zal toeslaan, want Gods haat tegen de zonde is intens en overweldigend (MS 58, 1897).

Vers 11,12 Zie EGW over Genesis 15:16

Hoofdstuk 10

Vers 16-16 Zie EGW over Prediker 1:14